

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2000-2001

22 FEBRUARI 2001

Wetsontwerp tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de oprichting van een algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank

AMENDEMENTEN

ingediend na de goedkeuring van het verslag

Nr. 9 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 20

Het eerste lid van het voorgestelde artikel 101bis doen vervallen.

Verantwoording

In zijn advies van 7 februari 2001 stelt de Hoge Raad voor de Justitie twee belangrijke strijdigheden met de Grondwet vast.

1. Enerzijds stelt de Hoge Raad vast dat de voorgestelde bepaling een ongelijkheid in het leven roept ten aanzien van kandidaten die volkomen regelmatig hun kandidatuur hebben ingediend en nu ingevolge de voorliggende bepaling de toepasselijke regels gewijzigd zien, inzonderheid met betrekking tot de benoemings- en aanwijzingsvoorwaarden waaraan zij dienen te voldoen op het ogenblik van hun kandidaatstelling.

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-441 - 2000/2001:

- Nr. 6: Ontwerp geamendeerd door de Kamer van volksvertegenwoordigers.
- Nr. 7: Amendementen.
- Nr. 8: Verslag.
- Nr. 9: Advies van de Hoge Raad voor de Justitie.
- Nr. 10: Tekst aangenomen door de commissie.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2000-2001

22 FÉVRIER 2001

Projet de loi modifiant diverses dispositions en vue de créer une assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police

AMENDEMENTS

déposés après l'approbation du rapport

Nº 9 DE M. VANDENBERGHE

Art. 20

Supprimer le premier alinéa de l'article 101bis proposé.

Justification

Dans son avis du 7 février 2001, le Conseil supérieur de la Justice constate deux éléments d'inconstitutionnalité importants.

1. D'une part, le Conseil supérieur constate que la disposition proposée crée une inégalité au détriment des candidats qui ont déposé leur candidature de manière tout à fait régulière et qui, par suite de la disposition considérée, voient à présent se modifier les règles applicables, en particulier en ce qui concerne les conditions de nomination et de désignation auxquelles ils doivent satisfaire au moment de leur acte de candidature.

Voir:

Documents du Sénat:

2-441 - 2000/2001:

- Nº 6: Projet amendé par la Chambre des représentants.
- Nº 7: Amendements.
- Nº 8: Rapport.
- Nº 9: Avis du Conseil supérieur de la justice.
- Nº 10: Texte adopté par la commission.

«De toepassing krachtens het geplande artikel 101bis van de benoemings- en aanwijzingsprocedures ‘overeenkomstig de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek die op dat ogenblik van kracht zijn’, te weten de procedures bepaald in de artikelen 259ter, 259quater en 259quinquies van het Gerechtelijk Wetboek heeft vanzelfsprekend voor gevolg dat ook de ingevolge de wet van 22 december 1998 gewijzigde benoemingsvoorwaarden van toepassing zijn.

Waar de voorgestelde tekst van artikel 101bis, eerste lid, alleen gewag maakt van ‘de procedures tot invulling ...’, zonder te spreken van de toepasselijke benoemingsvoorwaarden, is hij dubbelzinnig. De wetgever moet daaromtrent klarheid scheppen.

Met uitzondering van de gerechtelijke stagiairs, moeten de kandidaten voor een benoeming of voor een aanwijzing in beginsel voldoen aan de benoemings- of aanwijzingsvoorwaarden op het ogenblik van hun kandidaatstelling. Daarbij komt nog dat een kandidaat voor de aanwijzing in een mandaat van korpschef overeenkomstig artikel 259quater, § 3, tweede lid, 3^e, van het Gerechtelijk Wetboek, op het ogenblik van zijn aanwijzing ten minste vijf jaar verwijderd moet zijn van de leeftijdsgrafs bedoeld in artikel 383, § 1, van hetzelfde wetboek (toepassing getemperd tot drie jaar ingevolge artikel 103 van de wet van 22 december 1998).

Rekening houdend met wat voorafgaat is het onvermijdelijk dat personen, die zich kandidaat hadden gesteld voor een bepaalde benoeming of aanwijzing voor een functie vacante verklaard voor 1 augustus 2000, en die op het ogenblik van hun kandidaatstelling aan de wettelijke benoemingsvoorwaarden voldeden, niet meer aan de nieuwe benoemings- en aanwijzingsvoorwaarden zullen voldoen wanneer dezelfde vacature opnieuw wordt bekendgemaakt.

Een aanwijzing onder de nieuwe procedure kan ook andere en nadelige rechtsgevolgen teweegbrengen wat betreft onder andere de duur van het mandaat voor de aangewezen kandidaat.

Dit schept ongetwijfeld een erg onbillijke toestand ten aanzien van de kandidaten die volkomen regelmatig hun kandidatuur hebben ingediend en, in de loop van de hangende benoemingsprocedure plots de regels van het spel in hun nadeel gewijzigd zien om redenen waaraan zij volkomen vreemd zijn. De voorliggende tekst is dan ook van aard een wezenlijke ongelijkheid tussen de kandidaten in het leven te roepen, zodat hij mogelijks het voorwerp zal kunnen uitmaken van een verhaal bij het Arbitragehof.

Het is zelfs niet uitgesloten dat in specifieke gevallen, de uitgesloten kandidaat de burgerlijke aansprakelijkheid van de wetgever zou kunnen inroepen.»

2. Anderzijds is de Hoge Raad voor de Justitie van oordeel dat de voorgestelde wetsbepaling niet verenigbaar is met de overgangsbepalingen opgenomen in artikel 151 van de Grondwet, omdat zij bij gewone wet de door dit artikel 151 bepaalde werking in de tijd met betrekking tot de procedure voor benoeming en aanwijzing in mandaten wijzigt.

«De voorgestelde wetsbepaling heeft eigenlijk voor gevolg dat er terugwerkende kracht wordt verleend aan de bepalingen inzake benoeming en aanwijzing in mandaten, zoals ingevoegd in het Gerechtelijk Wetboek door de wet van 22 december 1998, dit zonder beperking in de tijd.

Dit doet vooreerst ongetwijfeld de vraag rijzen naar de verenigbaarheid van de voorgestelde tekst met de overgangsbepalingen van artikel 151 van de Grondwet, voorzien in de grondwetswijziging van 20 november 1998. De wetgever kan de door de grondwetgever vastgelegde werking in de tijd niet wijzigen.

Ingevolge vermelde overgangsbepalingen is artikel 151 (oud) van de Grondwet van toepassing tot 1 januari 2000. Het voorge-

«L’application, en vertu de l’article 101bis en projet des procédures de nomination et de désignation «conformément aux dispositions du Code judiciaire en vigueur à ce moment», à savoir les procédures visées aux articles 259ter, 259quater et 259quinquies du Code judiciaire, a nécessairement pour conséquence l’application des conditions de nomination modifiées par la loi du 22 décembre 1998.

Le texte proposé de l’article 101bis, alinéa premier, est ambigu, dans la mesure où il ne mentionne que «les procédures afin de pourvoir ...», sans même parler des conditions de nomination applicables. Le législateur se doit de clarifier ce point.

Exception faite des stagiaires judiciaires, les candidats à une nomination ou une désignation doivent, en principe, remplir les conditions de nomination ou de désignation au moment de leur candidature. À cela s’ajoute le fait qu’au moment de sa désignation à un mandat de chef de corps, conformément à l’article 259quater, § 3, deuxième alinéa, 3e, du Code judiciaire, le candidat doit être éloigné d’au moins cinq ans de la limite d’âge visée à l’article 383, § 1er, du même code (application réduite à trois ans par l’article 103 de la loi du 22 décembre 1998).

Dans le prolongement de ce qui précède, on ne peut pas éviter que des personnes qui s’étaient portées candidates dans le cadre d’une nomination ou d’une désignation à une fonction déclarée vacante avant le 1er août 2000 et qui, au moment de leur candidature, satisfaisaient aux conditions de nomination légales, ne remplissent plus les nouvelles conditions de nomination et de désignation lorsque cette même vacance est republiée.

Une désignation sous la nouvelle procédure peut également entraîner d’autres effets juridiques désavantageux au niveau, entre autres, de la durée du mandat pour le candidat choisi.

Cela crée évidemment une situation inique à l’égard des candidats qui ont introduit leur candidature de manière tout à fait régulière et qui, au cours de la procédure de nomination ou de désignation, voient subitement les règles du jeu se retourner contre eux pour des raisons qui leur sont totalement étrangères. Le présent texte est, dès lors, de nature à créer une réelle situation d’inégalité entre les candidats, de sorte qu’il fera éventuellement l’objet d’un recours auprès de la Cour d’arbitrage.

Il n’est guère exclu que dans des cas bien spécifiques, les candidats exclus invoquent la responsabilité civile du législateur devant les cours et tribunaux.»

2. D’autre part, le Conseil supérieur de la Justice estime que la disposition proposée n’est pas compatible avec les dispositions transitoires figurant à l’article 151 de la Constitution, parce qu’elle modifie par une simple loi l’application dans le temps de la procédure de nomination et de désignation à des mandats telle que définie par ledit article 151.

«La disposition légale proposée donne en fait un effet rétroactif aux dispositions relatives à la nomination et à la désignation à des mandats, telles qu’insérées dans le Code judiciaire par la loi du 22 décembre 1998, et ce sans aucune limitation dans le temps.

Cela suscite immuablement la question de savoir si le texte proposé est conciliable avec les dispositions transitoires de l’article 151 de la Constitution, prévues par la modification de la Constitution du 20 novembre 1998 (Moniteur belge du 24 novembre 1998, erratum du 24 février 1999). Le législateur ne peut, par une simple loi, modifier l’application dans le temps d’une disposition constitutionnelle.

Suite aux dispositions transitoires mentionnées ci-dessus, l’article 151 (ancien) de la Constitution est applicable jusqu’au

stelde artikel 101bis kan dus geen toepassing vinden op een vacature ontstaan voor die datum.»

3. De Hoge Raad voor de Justitie wijst bovendien op een bijkomend probleem met betrekking tot het rechtsgevolg dat wordt gegeven aan kandidaten die ingevolge artikel 151 (oud) van de Grondwet of de overgangsmaatregelen van artikel 151 (nieuw) van de Grondwet reeds werden voorgedragen: de wetgever vermag niet zonder meer bij wet elk rechtsgevolg aan deze voordrachten te ontnemen.

«Vervolgens moet er een onderscheid gemaakt worden naargelang onder het oude systeem de benoeming (thans aanwijzing) in de functie overeenkomstig artikel 151 (oud) van de Grondwet al dan niet diende te gebeuren op voordracht uit twee lijsten van twee kandidaten.

In de gevallen waar artikel 151 (oud) én de overgangsmaatregelen van artikel 151 (nieuw) van de Grondwet voorzien in de voorafgaandelijke voordracht van kandidaten en deze voordrachten ook effectief hebben plaatsgevonden, vermag de wetgever niet zonder meer bij wet elk rechtsgevolg aan deze voordrachten te ontnemen.

Dit vindt bevestiging in het feit dat wanneer een benoeming op voordracht overeenkomstig artikel 151 (oud) van de Grondwet door de Raad van State wordt vernietigd, de gevolgen van deze vernietiging zich niet uitstrekken tot de gedane voordrachten van de kandidaten door de instellingen vermeld in voormalig grondwetsartikel. Ook na de vernietiging is de Koning bij een nieuwe benoeming gebonden door de twee lijsten van twee kandidaten.

Het voorgestelde artikel 101bis, eerste lid is in zijn algemeenheid niet houdbaar.»

4. Deze opmerkingen van de Hoge Raad voor de Justitie kunnen worden bijgetreden. Het eerste lid van het voorgestelde artikel 101bis dient bijgevolg te vervallen.

Nr. 10 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 20

In het tweede lid van het voorgestelde artikel 101bis, vóór de woorden «Voor alle plaatsen», de woorden «In afwijking van artikel 101 van de wet van 22 december 1998 tot wijziging van sommige bepalingen van deel II van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de Hoge Raad voor de Justitie, de benoeming en aanwijzing van magistraten en tot invoering van een evaluatiesysteem,» invoegen.

Verantwoording

Artikel 101 van de wet van 22 december 1998 bepaalt:

«De artikelen 22 tot 52 zijn van toepassing op de vacatures en de mandaten die openvallen na inwerkingtreding van deze artikelen.»

Zoals ook de Hoge Raad voor de Justitie aangeeft in zijn advies van 7 februari 2001, is het tijdstip waarop de vacature of het mandaat is *opengevallen* dus determinerend voor het bepalen van de toepasselijke procedure, en niet de bekendmaking van de vacature in het *Belgisch Staatsblad* (zoals voorgesteld door het tweede lid van het nieuwe in te voegen artikel 101bis).

Inderdaad is het mogelijk dat bepaalde vacatures reeds opengevallen zijn vóór de inwerkingtreding van de artikelen 22 tot 52

1er janvier 2000. L'article 101bis proposé ne peut donc pas s'appliquer à une vacance devenue vacante avant ladite date.»

3. Le Conseil supérieur de la Justice relève en outre le problème supplémentaire du sort juridique qui sera réservé aux candidats ayant déjà été présentés en vertu de l'article 151 (ancien) de la Constitution ou des mesures transitoires de l'article (nouveau) de la Constitution: le législateur ne peut dépourvoir purement et simplement ces présentations de tout effet juridique.

«Il convient ensuite de faire la différence selon que la nomination (actuellement désignation) à la fonction devait se dérouler ou non sous l'ancien système conformément à l'article 151 (ancien) de la Constitution, sur présentation de deux listes doubles.

Dans les cas où l'article 151 (ancien) ainsi que les mesures transitoires de l'article 151 (nouveau) de la Constitution prévoient la présentation préalable de candidats et que ces présentations ont effectivement eu lieu, le législateur ne peut, par une simple loi, enlever tout effet juridique à ces présentations.

Ceci se confirme par le fait que, lorsque le Conseil d'État annule une nomination intervenue sur présentation, conformément à l'article 151 (ancien) de la Constitution, les conséquences de cette annulation ne s'étendent pas aux présentations de candidats faites par les institutions mentionnées à l'article précité de la Constitution. Même après l'annulation, le Roi reste tenu, lors d'une nouvelle nomination, par les deux listes doubles proposées.

Tel que libellé, l'article 101bis, alinéa premier, proposé, est trop général et ne peut donc être maintenu.»

4. L'on peut se rallier à ces remarques du Conseil supérieur de la Justice. En conséquence, l'alinéa premier de l'article 101bis proposé doit être supprimé.

Nº 10 DE M. VANDENBERGHE

Art. 20

Faire débuter le deuxième article 101bis, proposé à cet article, par ce qui suit : «Par dérogation à l'article 101 de la loi du 22 décembre 1998 modifiant certaines dispositions de la deuxième partie du Code judiciaire concernant le Conseil supérieur de la Justice, la nomination et la désignation de magistrats et instaurant un système d'évaluation pour les magistrats,»

Justification

L'article 101 de la loi du 22 décembre 1998 dispose :

«Les articles 22 à 52 s'appliquent aux vacances et aux mandats qui deviennent vacants après l'entrée en vigueur de ces articles.»

Ainsi que le Conseil supérieur de la Justice l'indique également dans son avis du 7 février 2001, le moment où le mandat est devenu vacant est donc décisif pour déterminer la procédure applicable, et non la publication de la vacance au *Moniteur belge* (comme proposé à l'alinéa 2 de l'article 101bis nouveau à insérer).

Il est effectivement possible que certaines vacances soient devenues vacantes dès avant l'entrée en vigueur des articles 22 à 52 de

van de wet van 22 december 1998 (en dus ook vóór 2 augustus 2000), maar ingevolge de voorgestelde bepaling toch onderhevig zijn aan de nieuwe procedure (zoals beschreven in artikel 22 tot 52 van voormalde wet).

Om die reden dient uitdrukkelijk gesteld dat het een afwijking betreft van artikel 101 van de wet van 22 december 1998.

Nr. 11 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 20

In het tweede lid, van het voorgestelde artikel 101bis, de woorden «bij gebrek aan» vervangen door de woorden «bij afwezigheid van».

Verantwoording

De voorgestelde bepaling heeft betrekking op plaatsen die vacant waren vóór 2 augustus 2000, maar die opnieuw dienen te worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*, omdat er geen kandidaten vorhanden zijn.

De voorgestelde libellering is echter dubbelzinnig, zoals ook de Hoge Raad voor de Justitie terecht opmerkte in zijn advies van 7 februari 2001 :

Wat is de draagwijdte van de termen «bij gebrek aan kandidaten»? Wordt alleen het geval geviseerd waarbij er in het geheel geen kandidaten zijn dan wel ook de gevallen waar er een onvoldoende geacht aantal kandidaten is om een keuze uit te maken? (Zie definitie van «gebrek aan» in Van Dale, Groot Woordenboek der Nederlandse taal, 13e uitgave: «het niet of niet voldoende aanwezig zijn» en de definitie van «défaut» in Le Nouveau Petit Robert, 1996: «Absence de ce qui serait nécessaire ou désirable») In dat laatste geval rijst de vraag wie dat «voldoende» gaat beoordelen. Wellicht ware het aangewezen te spreken van «bij afwezigheid van kandidaten» en «en l'absence des candidats».

Dit amendement verduidelijkt de doelstelling van de bepaling.

Nr. 12 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 20

In het tweede lid van het voorgestelde artikel 101bis, de woorden «of aanwijzing» doen vervallen.

Verantwoording

Artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek voorziet in de benoeming van magistraten zoals bedoeld in artikel 58bis, 1°, van het Gerechtelijk Wetboek (benoeming tot rechter of toegevoegd rechter, substituut-procureur des Konings, substituut-auditeur, plaatsvervangend raadsheer, substituut-generaal, ...). Deze vacatures worden overeenkomstig artikel 259ter van het Gerechtelijk Wetboek bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Het mandaat van korpschef, de adjunct-mandaten en de bijzondere mandaten bedoeld in artikel 58bis, 2° en 4°, betreffen evenwel aanwijzingen, waarvoor geen bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* is gesteld.

De term «of aanwijzing» is dan ook overbodig in het voorgestelde tweede lid, nu het lid enkel de hypothese betreft van plaat-

la loi du 22 décembre 1998 (et donc aussi avant le 2 août 2000), mais que par suite de la disposition proposée, elles soient malgré tout soumises à la nouvelle procédure (telle que décrite aux articles 22 à 52 de la loi précitée).

Il y a lieu donc de préciser explicitement qu'il s'agit d'une dérogation à l'article 101 de la loi du 22 décembre 1998.

Nº 11 DE M. VANDENBERGHE

Art. 20

À l'alinéa 2, de l'article 101bis proposé, remplacer les mots «à défaut de» par les mots «en l'absence de».

Justification

La disposition proposée concerne les places qui étaient vacantes avant le 2 août 2000, mais qui doivent être republiées au *Moniteur belge* parce que l'on ne dispose pas de candidats.

La formulation proposée est toutefois ambiguë, ainsi que le Conseil supérieur de la Justice l'a justement noté dans son avis du 7 février 2001 :

«Quelle est la portée des termes «à défaut de candidats» ? Est-il ici uniquement question du cas où aucun candidat ne s'est présenté ou s'agit-il plutôt des cas où le nombre de candidats est jugé insuffisant pour faire un choix ? (Voir définition du mot «défaut» dans Le Nouveau Petit Robert, 1996 : «Absence de ce qui serait nécessaire ou désirable» et la définition de «gebrek aan» dans le dictionnaire Van Dale, Groot Woordenboek der Nederlandse taal, 13e uitgave : «het niet of niet voldoende aanwezig zijn».) Dans ce dernier cas, la question se pose de savoir qui va juger du caractère «insuffisant» des candidatures. Il serait peut-être indiqué de parler de «bij afwezigheid van kandidaten» et de «en l'absence de candidats».

Le présent amendement précise l'objectif de la disposition.

Nº 12 DE M. VANDENBERGHE

Art. 20

Dans l'alinéa 2 de l'article 101bis proposé, supprimer les mots «ou les désignations».

Justification

L'article 259ter du Code judiciaire prévoit la nomination de magistrats, visée à l'article 58bis, 1°, dudit code (nomination de juge ou juge de complément, substitut du procureur du Roi, substitut de l'auditeur, conseiller suppléant, substitut général, ...). Ces places vacantes sont publiées au *Moniteur belge* conformément à l'article 259ter précité.

Or, le mandat de chef de corps, les mandats adjoints et les mandats spécifiques visés à l'article 58bis, 2° à 4°, concernent des désignations pour lesquelles aucune publication n'est prévue au *Moniteur belge*.

Dès lors, les mots «ou les désignations» sont superflus à l'alinéa 2 proposé, puisque celui-ci ne porte que sur l'hypothèse de

sen die opnieuw worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*; deze bepaling dient derhalve te worden geschrapt.

Zie ook het advies van de Hoge Raad voor de Justitie in deze zin.

Nr. 13 VAN DE HEER VANDENBERGHE

Art. 7

In dit artikel, een 1^obis invoegen, luidend als volgt :

« 1^obis in het eerste lid, derde zin, worden tussen de woorden « van het rechtscollege » en de woorden « of van het openbaar ministerie bij dat rechtscollege, » de woorden «, of in voorkomend geval, van de algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbank » ingevoegd; »

Verantwoording

Dit amendement zet een vergetelheid recht in de voorgestelde wijzigingsbepalingen.

Het huidige artikel 259decies, § 2, van het Gerechtelijk Wetboek voorziet erin dat de evaluatie geschiedt door de korpschef en twee magistraten, die verkozen zijn door de algemene vergadering of de korpsvergadering. Het voorgestelde artikel 7 voegt hieraan toe dat de evaluatie in voorkomend geval gebeurt door de voorzitter van de algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank samen met deze twee magistraten. Op dit vlak stelt zich aldus geen probleem.

Evenwel bepaalt de derde zin van artikel 259decies, § 2, dat de twee magistraten die de korpschef (, dan wel de voorzitter van de algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank, zoals voorgesteld in artikel 7) bijstaan, verkozen worden uit de leden van het rechtscollege of van het openbaar ministerie bij dat rechtscollege.

De vrederechter is echter geen dergelijk «rechtscollege»: hij is een «*unus iudex*» of «alleenzetelend rechter», maar vooral een rechtbank die uit één magistraat-titularis bestaat, en dus per definitie geen «college».

Evenmin kan men de thans ingevoerde algemene vergadering als een «rechtscollege» beschouwen: het betreft wel een «college», maar hoogstens een voor deze materie bevoegd «kiescollege».

Omdat artikel 259decies, § 2, aldus niet voorziet in enig «rechtscollege» waaruit de betreffende evaluatoren-magistraten gekozen kunnen worden, dient nog aangevuld dat deze evaluatoren-magistraten in dit geval uit de algemene vergadering van de vrederechters en de rechters in de politierechtbank dienen te worden gekozen.

Op deze wijze is ook in concordantie voorzien met het voorgestelde 2° van artikel 7, dat een bepaling invoegt met betrekking tot de wijze waarop deze magistraten uit de algemene vergadering van vrederechters en rechters in de politierechtbank dienen te worden gekozen.

Hugo VANDENBERGHE.

places qui sont à nouveau publiées au *Moniteur belge*; il faut donc supprimer ces mots.

Voir aussi l'avis du Conseil supérieur de la Justice dans le même sens.

Nº 13 DE M. VANDENBERGHE

Art. 7

Insérer dans le présent article un 1^obis, rédigé comme suit :

« 1^obis à l'alinéa 1er, troisième phrase, entre les mots « de la juridiction » et les mots « ou du ministère public », insérer les mots «, ou, le cas échéant, de l'assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police ».

Justification

Le présent amendement tend à remédier à un oubli des dispositions modificatives proposées.

L'actuel article 259decies, § 2, du Code judiciaire dispose que l'évaluation est effectuée par le chef de corps et deux magistrats désignés par l'assemblée générale ou l'assemblée du corps. L'article 7 proposé ajoute que l'évaluation est effectuée, le cas échéant, par le président de l'assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police et les deux magistrats précités. Aucun problème ne se pose jusque-là.

La troisième phrase de l'article 259decies, § 2, dispose toutefois que les deux magistrats qui assistent le chef de corps (ou, le cas échéant, le président de l'assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police, comme proposé à l'article 7) sont désignés parmi les membres de la juridiction ou du ministère public près cette juridiction.

Or, le juge de paix ne peut pas être assimilé à un «collège juridictionnel», comme il est dit en néerlandais («rechtscollege» pour «juridiction»): en tant que «*unus iudex*» ou «juge unique», il constitue un tribunal composé d'un seul magistrat titulaire et n'est donc pas, par définition, un «rechtscollege», l'élément «collège» faisant défaut.

Qui plus est, l'assemblée générale instaurée par le présent projet ne peut pas être considérée comme un «collège juridictionnel» (rechtscollege); tout au plus peut-elle être qualifiée de «collège électoral», compétent pour la présente matière.

Dès lors que l'article 259decies, § 2, n'institue aucune «juridiction» ou «collège juridictionnel» («rechtscollege») au sein de laquelle ou duquel les magistrats évaluateurs pourraient être désignés, il y a lieu d'ajouter que ces magistrats évaluateurs devront être désignés, en l'occurrence au sein de l'assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police.

De cette manière, on assure également la concordance avec l'article 7, 2°, proposé, qui insère une disposition relative au mode de désignation de ces magistrats au sein de l'assemblée générale des juges de paix et des juges au tribunal de police.